
[2007-25-RE](#)

CAUSA 2007-25-RE

Número de registre 366-2007. Recurs d'empara

AUTE DEL 12 DE NOVEMBRE DEL 2007

BOPA núm. 98, del 21 de novembre del 2007

En nom del Poble Andorrà;

El Tribunal Constitucional;

Atès l'escrit presentat i registrat al Tribunal Constitucional, el 23 de juliol del 2007, per la representació processal de la societat mercantil Excavacions Arroyo, SL, mitjançant el qual interposa recurs d'empara contra la sentència del 26 d'abril del 2007 i contra l'aute del 10 de juliol del mateix any, dictats per la Sala Civil del Tribunal Superior de Justícia per haver-se produït una presumpta vulneració del dret a la jurisdicció en el seu vessant dels drets a la defensa, a obtenir d'aquesta una decisió fonamentada en dret, a un procés degut i a un tribunal imparcial predeterminat per la llei, reconeguts a l'article 10 de la Constitució, i atès que demana al Tribunal Constitucional que atorgui l'empara sol·licitada, que declari infringits els drets fonamentals de la recurrent, que anul·li les resolucions objecte de recurs, que reconegui el dret de la recurrent a obtenir una decisió sobre el fons i que retrotregui les actuacions al moment en què es va produir aquesta vulneració;

Vista la Constitució, especialment els articles 10, 41, 88 i 98 c);

Vista la Llei qualificada del Tribunal Constitucional, especialment el títol IV, capítol sisè;

Vist l'informe del Ministeri Fiscal del 10 d'agost del 2007;

Escoltat l'informe del magistrat ponent, Sr. Miguel Herrero de Miñón;

Antecedents

Primer

El Sr. Benici Jareño Temprado, en la seva qualitat de titular administratiu de la empresa Treballs Públics Jareño va presentar davant la Batllia una demanda en reclamació de la quantitat de 3.111,68 euros, a tramitar pel procediment abreujat de mínima quantia contra la societat Excavacions Arroyo, SL, en concepte d'un deute per un encàrrec de peces de recanvi.

Segon

El 19 de setembre del 2006, la Secció Civil del Tribunal Unipersonal de la Batllia va estimar aquesta demanda i va condemnar la part defenent a pagar el deute esmentat, més els interessos legals comptats a partir de la data de la contesta a la demanda i a pagar les costes amb inclusió dels honoraris d'advocat i de procurador.

Tercer

La societat demandada va presentar un recurs d'apel·lació contra la resolució de la Batllia i, el 26 d'abril del 2007, la Sala Civil del Tribunal Superior de Justícia va desestimar aquest recurs, va confirmar la decisió de la Batllia i va imposar les costes d'aquesta instància al recurrent en apel·lació.

Quart

La societat Excavacions Arroyo, SL va presentar aleshores un incident de nul·litat d'actuacions, per tal com va considerar que s'havia vulnerat el seu dret a un procés degut.

Cinquè

El 10 de juliol del 2007, la Sala Civil del Tribunal Superior de Justícia va considerar que cap dels motius esgrimits per la part recurrent suposaven una vulneració de cap dels drets que defineixen el dret a un procés degut i, per tant, va desestimar l'incident de nul·litat esmentat i va imposar les costes d'aquest incident a la part recurrent.

Sisè

El 23 de juliol del 2007, la representació processal de la societat Excavacions Arroyo, SL va presentar un escrit de recurs d'empara en què adduïa que s'havia vulnerat el seu dret a que la causa sigui vista equitativament, els seus drets a obtenir una decisió fonamentada en dret i al procés degut, el seu dret a un tribunal independent i imparcial predeterminat per la llei i el seu dret a la defensa.

Pel que fa a la primera vulneració invocada, la societat recurrent considera que el Tribunal Superior de Justícia no ha efectuat una apreciació acceptable dels fets pertinents, per tal com quan valora la prova practicada arriba a una conclusió aliena al contingut de les proves del sumari, d'entre les quals no n'hi ha cap que acrediti que la societat recurrent encomanés la totalitat de les peces objecte del litigi.

Pel que fa a la vulneració del dret a obtenir una decisió fonamentada en dret i del dret a un procés degut, la societat recurrent al·lega que la resolució judicial impugnada, com que no s'ha basat en cap prova aportada per les parts, ha resultat de forma "capritxosa sense prendre en consideració ni els fets ni els al·legats jurídics d'aquesta representació processal."

Pel que fa a la vulneració del dret a un tribunal independent i imparcial predeterminat per la llei, diu que les decisions judicials objecte de recurs són arbitràries, ja que són contràries a la justícia, a les lleis i a la raó i que el seu contingut és contradictori en relació amb els fets que consten en autes i amb la llei. I afegeix que com que els membres dels tribunals ordinaris d'Andorra tenen un mandat de sis anys no poden garantir de manera adequada una neutralitat suficient en les controvèrsies

judicials.

Pel que fa a la vulneració del dret a la defensa considera que no ha disposat d'una defensa real i efectiva, ja que les decisions judicials no han integrat cap dels seus raonaments.

Per acabar, aquesta part demana al Tribunal Constitucional que atorgui l'empara sol·licitada, que declari infringits els drets fonamentals de la recurrent, que anul·li les resolucions objecte de recurs, que reconegui el dret de la recurrent a obtenir una decisió sobre el fons i que retrotregui les actuacions al moment en què es va produir aquesta vulneració.

Setè

El 10 d'agost del 2007, el Ministeri Fiscal va presentar el seu informe mitjançant el qual adduïa que el què realment pretenia la recurrent era una revisió i reforma de les consideracions jurídiques adoptades en les resolucions objecte de recurs, que estaven fonamentades jurídicament i que no eren arbitràries, i que, per tant, no hi havia hagut la vulneració de cap dels drets recollits a l'article 10 de la Constitució.

El Ministeri Fiscal recorda, en primer lloc, que el Tribunal Constitucional no és competent per indicar a la justícia ordinària com ha de valorar les proves o com ha de decidir sobre la valoració de les proves, i menys encara assenyalar quin hauria de ser el sentit de la seva decisió. En segon lloc, que la societat recurrent ha tingut la possibilitat de desenvolupar els seus arguments i que les sentències objecte de recurs estan plenament motivades, encara que aquesta motivació no sigui del seu gust. I en tercer lloc, pel que fa als sorprenents, i fins i tot ofensors arguments sobre la independència i la imparcialitat dels jutges d'Andorra, el Ministeri Fiscal, considera que "Res permet afirmar, en el cas examinat, que les jurisdiccions Andorranes han estat sotmesos a altra cosa que a la Constitució i a la llei."

Així doncs, el Ministeri Fiscal sol·licita la inadmissió a tràmit del recurs d'empara 2007-25-RE.

Fonament jurídic únic

El Tribunal Constitucional reitera la seva constant doctrina segons la qual el recurs d'empara no pot considerar-se una cassació, i menys encara una tercera instància en què calgui revisar les decisions de la jurisdicció ordinària més enllà de la salvaguarda dels valors constitucionals, l'aplicació dels quals incideixi en aquestes resolucions. També assenyala, una vegada més, que el dret a la jurisdicció, consagrat a l'article 10 de la Constitució, no implica que el jutge hagi d'atendre positivament les pretensions dels recurrents.

A partir d'aquestes dues tesis, és evident que admetre a tràmit aquest recurs no és procedent, ja que les al·legacions de la societat Excavacions Arroyo, SL no mostren degudament l'erosió de cap dels valors constitucionals invocats, sinó que simplement reiteren allò que ja van al·legar davant la jurisdicció ordinària.

Efectivament, la valoració de la prova és competència del jutge ordinari i, de les sentències objecte de recurs, no es desprèn cap arbitrietat en aquesta valoració, sinó que, simplement, arran d'aquesta valoració el Tribunal no ha considerat provades les pretensions de la societat recurrent.

Tampoc resulta provada la falta de defensa en les instàncies diverses que s'han pronunciat sobre aquesta causa, sinó que aquesta defensa no ha tingut èxit en els seus arguments.

Els raonaments exposats en les sentències objecte de recurs, tot i que no comparteixen les al·legacions adduïdes per la societat Excavacions Arroyo, SL, exclouen qualsevol indicati d'arbitrarietat.

Per acabar, la suposada manca d'independència dels tribunals que la part recurrent planteja, suposa una qüestió d'inconstitucionalitat sobre tota la normativa relativa a l'organització judicial andorrana i a la del Tribunal Constitucional mateix, qüestió per al plantejament de la qual no s'ha previst el recurs d'empara.

Per tot el que s'ha exposat,

El Tribunal Constitucional del Principat d'Andorra,

DECIDEIX:

Primer

No admetre a tràmit el recurs d'empara 2007-25-RE, interposat per la representació processal de la societat mercantil Excavacions Arroyo, SL, mitjançant el qual interposa recurs d'empara contra la sentència del 26 d'abril del 2007 i contra l'aute del 10 de juliol del mateix any, dictats per la Sala Civil del Tribunal Superior de Justícia.

Segon

No hi ha condemna expressa en costes per no existir parts contràries.

Tercer

Notificar aquest aute a la representació processal de la recurrent, al president de la Batllia, al president del Tribunal Superior de Justícia i al Ministeri Fiscal.

Quart

Publicar aquest aute, d'acord amb el que disposa l'article 5 de la Llei qualificada del Tribunal Constitucional, al Butlletí Oficial del Principat d'Andorra.

Acordat a Andorra la Vella, el 12 de novembre del 2007.

Didier Maus

Carles Viver Pi-Sunyer

President

Vicepresident

Miguel Herrero de Miñón

Magistrat

